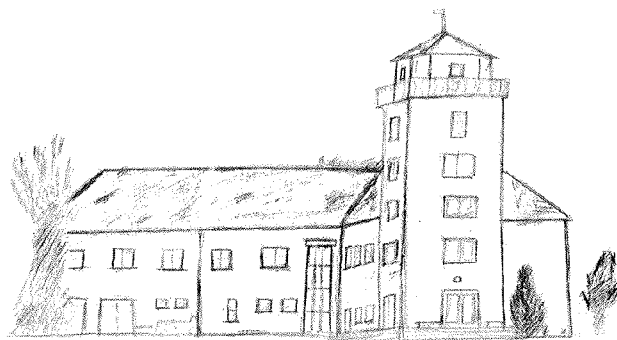
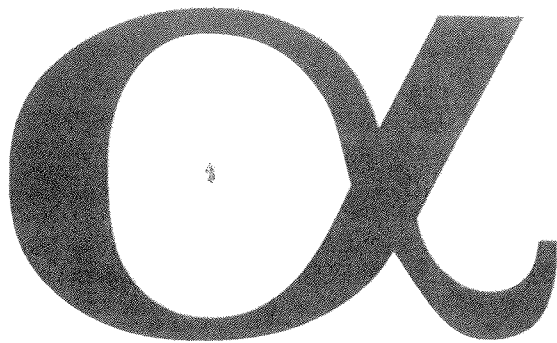

IV. ÉVFOLYAM VII. SZÁM *ALFA*, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA 2002. OKTÓBER

Tanári Arcképcsarnok

Ferenczi Alpár tanár úr

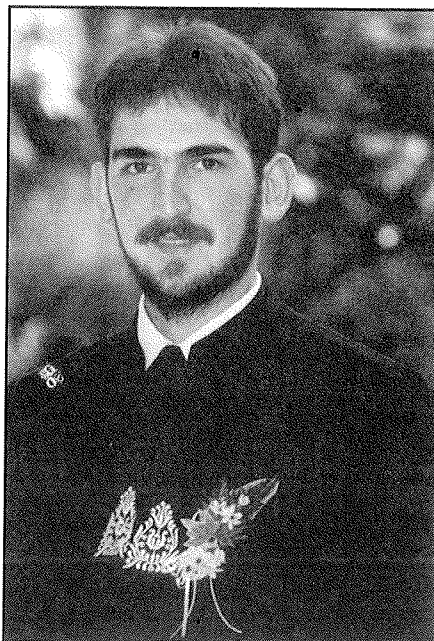
1979 február 25.-én születtem Marosvásárhelyen. Szüleimmel és húgommal 1990 nyarán költöztünk a Veszprém megyei Ajka városába. Szüleim jelenleg is ott élnek, húgom pedig Budapesten tanul, illetve most éppen Németországban tölt egy tanévet.

Az általános iskolát már Ajkán fejeztem be, a gimnáziumi éveimet pedig a Pápai Református Kollégiumban töltöttem. Ezek voltak életem legfelhőtlenebb évei. Az iskola jellemzőitől híven - "Szabadon tenyészik" - minden lehetőségünk megvolt a lelki, szellemi és testi épüléshez, fejlődéshez. A szigorú követelményekhez mérten komoly tanulással mellett, rengeteg élményt szerezhettem az iskolai sportcsapat, valamint az énekkar és kamarakórus tagjaként. Nálunk a gyülekezet-látogatást "kiszállás"-nak hívták és havonként legalább egy-egy osztály, kollégiumi szoba, vagy a kamarakórus biztosan elment valamelyik dunántúli gyülekezetbe. Gitártudásomat kihasználva szinte állandó résztvevője voltam az ilyen kiszállásoknak.

Mindeközben az ajkai református gyülekezet életében is részt vettem az ifjúsági csoport valamint az énekkar tagjaként. Nyaranta a pápai kántorképzőt látogattam, ahol az érettségim évében kántori oklevelet is szereztem.

1997-ben érettségiztem és jelentkeztem a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi karának matematika és fizika

szakára. Végül fizika szakra valamint az akkor induló környezettan szakra nyertem felvételt. Az egyetemi évek alatt az ajkai gyülekezet kántora és énekkarának vezetője voltam. Budapesten a Református Egyetemi Gyü-

lekezet életébe kapcsolódtam be. Négy éven át a gyülekezet zenei ügyeinek szervezésében vettem részt, két évig presbiterként és kántorként is szolgáltam. Itt ismertem meg azt a lányt, akit ez év július 20-a óta tudhatok hites feleségemnek. Ő Budakalászon dolgozik védőnőként, így adódott a lehetőség, hogy ott is lakjunk. Ajkai kántorságomat otthagyva most a budapesti Skót Misszió angol nyelvű istentiszteletén orgonálok. Pápára még most is visszajárok, mert a kántorvizsgám után tanárként veszek részt a nyári kántorképzőkön.

Aranytoll díj

Szavazzatok! Szavazzatok!
Szavazzatok!

Az Aranytoll ösztöndíj - ami a színvonalas cikkek megírásának ösztönzését szolgálja - odaítélésére ebben a tanévben is a diákság szavazatai alapján kerül sor.

A szavazást a megjelenést követő héten az osztálytitkárok segítségével bonyolítjuk le. Kérünk benneteket, hogy a nektek legjobban tetsző írás szerzőjére adjátok le voksotokat. Mindenki minden hónapban csak egy cikkre szavazhat, így azt ajánljuk, hogy gondosan olvassátok végig először az egész újságot az elejétől a végéig!

A verseny pillanatnyi állásáról Veszélka Tamás tanár úrnál lehet pontos információkat szerezni, mert ő összegzi az osztályoktól beérkezett szavazatokat.

Jó voksolást kíván:

az Alfa csapat

A szentendrei iskoláról egy igen kedves kántorképzős tanáromtól és kollégámtól hallottam először. Én úgy terveztem, hogy majd a régi iskolámba jelentkezek az egyetem után, de erről nyomban letettem, amint alakulni kezdett a budakalászi jövő. Immár egy éve eltökélt szándékom, hogy ebben az iskolában szeretnék tanítani, és most úgy érzem, mintha egy álom teljesült volna.

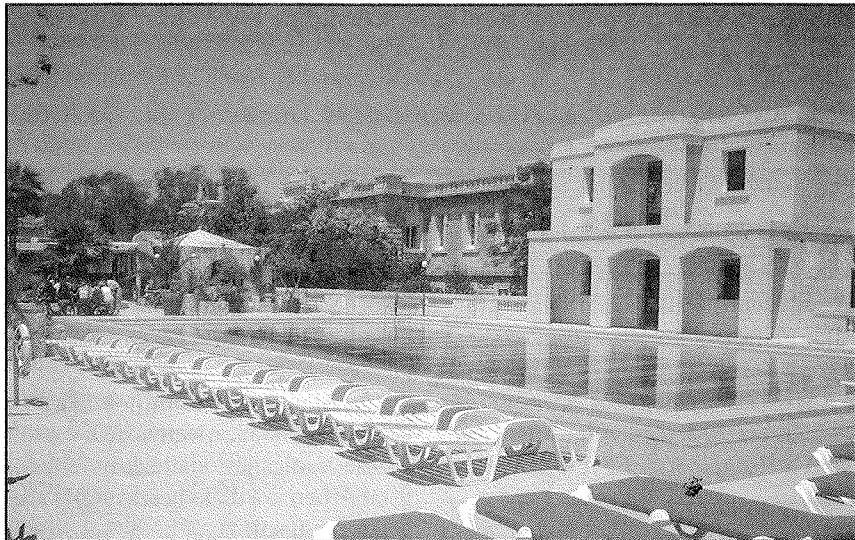
-i -r

Három hét Máltán

Nyáron az iskola öt diákja - nevezetesen Kriván Andrea, Papp Bálint, Rabi Zoltán, Ra-

káztunk egy kicsit, aztán késő délután visszafordultunk.

Hétfőn, reggeli után meg kellett ír-

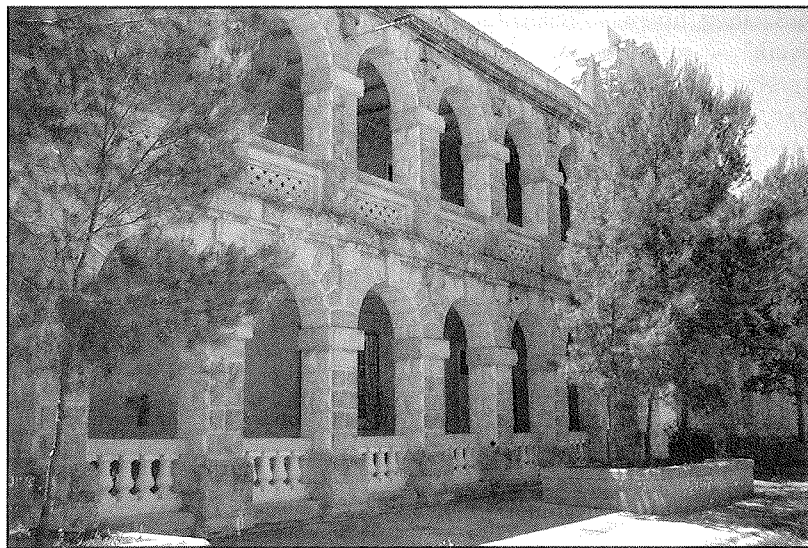

bi Ákos és Simándi Csaba (jómagam) -, egy pályázat keretében részt vehetett egy három hetes angol nyelvi tanfolyamon, Máltán.

Július 19-én reggel indultunk a Ferihegyi repülőtérrel és kb. két és fél óra alatt megérkeztünk a Szicíliától délre fekvő szigetre. Mivel ez egy pénteki nap volt, ezért még nem fogtunk neki a tanulásnak, jutott rá időnk, hogy megismerjük Swieqi-t, a várost, ahol apartmanunk volt. Mi, a fiúk elfoglaltuk a Redentur-t (a háznak itt nevet szokás adni), Andi viszont egy másik lakásba költözhetett. Az első héten Zoliék édesanyja és nevelőapja is velünk volt és segítettek elintézni az esetleg felmerülő problémákat.

Első nap egyébként alig találtunk oda az iskolához, amikor vacsoránként mentünk, amit egy ízléses étteremben fogyaszthattunk el. Hazafelé aztán háromszor tértünk le a helyes útról, de másnap már megtanultuk az útvonalat. A szombatot Zoliék szülei révén a Hilton Máltá-ban töltöttük strandolással. Vasárnap, szintén a szülők jóvoltából, elmehettünk egy vitorláskirándulásra a sziget körül, és fürödhettünk a Paradise Bay-nél a tengerben. Málta valójában nem egyetlen sziget, hanem több szigetből áll, melyek közül a legnagyobb Málta, de Comino és Gozo is hozzá tartoznak. Gozo mellett is hajó-

nunk egy tesztet, amely alapján csoportokba osztottak bennünket (természetesen rengetegen voltak rajtunk kívül is). Bálintot és Ákost egy csoportba osztották, ahogy Andi, Zoli és én egy

osztályba kerültünk. A következő három óra ismerkedéssel telt. Körülbelül nyolc fős osztályunkba még egy magyar került, akivel szorosabb kapcsolatot is kiépítettünk, de olaszok és spanyolok is voltak a csoportban. Tanárunkban, Rishi-ben egy szimpatikus embert ismertünk meg, akivel barátságot köthettünk. Az oktatásban a beszédre helyezte a hangsúlyt, ezáltal

megismerhettük egymást a csoportban. A foglalkozások itt egy haveri beszélgetéshez hasonlítottak. A három hét alatt rengeteget tanult mindegyikünk.

Napi négy óránk volt egy félórás szünettel. Felváltva, egyik nap délelőtt, másik nap délután voltak a foglalkozások, az esetleges fáradtságot pedig a jó hangulat mindig legyőzte. Sok embert ismertünk meg, főleg olaszokat, közülük némelyekkel címet is cseréltünk, de voltak németek és magyarok is. Az iskola szervezésében elmentünk Gozóra, ahol ugyan nem sok nevezetességet láttunk, de nagyon jól éreztük magunkat és összességében nézve ottlétünk minden percét élveztük. Elmentünk Vallettába, a fővárosba, Mdinába, Marsaxlokkba, de kirándulásaink részletes leírására aligha van itt hely. Szabad óráinkat mindig eltöltöttük beszélgetéssel, kártyázással, fürdéssel, és hosszú lenne felsorolni, hogy még mi mindennel.

Az idő szaladt, így eljött az utolsó hét, amikor már enyhe honvágy párosult a jól ismert "de jó volna még itt maradni" érzésével. Távozásunk napján gyakorlatilag az utóbbi vette át a főszere-

pet. Fájó volt elbúcsúzni Rishi-től, olasz barátainktól és egyáltalán magától a helytől. Amikor a repülő augusztus 9-én leszállt a Ferihegyi repülőtérre, az eső ugyan zuhogott, de jó volt újra látni otthonunkat, szüleinket.

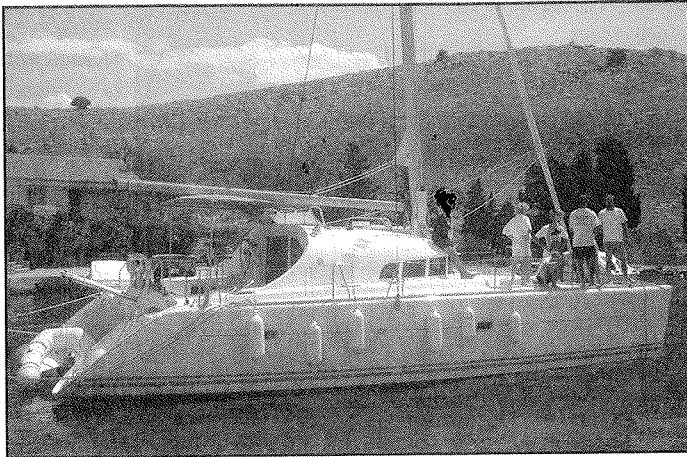
Élményekkel telve térhettünk haza. Számomra ez életem egyik legszebb fejezete volt.

Simándi Csaba 11.a

Adria-túra Horvátországban!

A hétfő reggel feszülten telt, mert tudtuk, hogy aznap fogják kihirdetni az Adria-túra pályázat nyerteseit. A pályázatot Szűcs Kata, Rabi Zoltán, Sente Gábor, Dalmadi Zsolt és szerény személyem nyertük meg. Kísérőtanárunk Köck Gábor tanár úr volt.

Július 6.-a reggelén, szombaton, háromnegyed 4-kor gyülekeztünk a szentendrei HÉV-állomáson. Csomagjainkat a lehető legkisebbre kellett összepréselnünk, hogy a tanár úr egyáltalán el tudjon vinni minket. 4 óra-kor útrakeltünk. Az út során a táj gyönyörű volt. Egy picit elfáradtunk, de mikor megérkeztünk a kikötőbe és megláttuk a hajót, mindannyiunk fáradtsága elszállt! Zsuzsa néniék már ott vártak bennünket. Elkezdtünk bepakolni a hajóba, és miu-

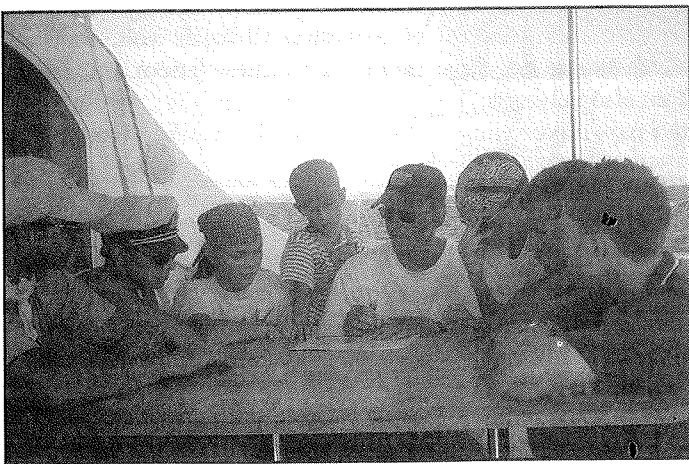

páran ott aludtunk. A konyhában Köck tanár úr sokat sürgött-forgott, ahol azt bizonyította, ő is jól tud főzni. Első napokban a Kornáti-szigetek festői látványa kápráztatott el bennünket. Néhányunk számára fantasztikus és újszerű élmény volt a MARKET hajó, mely belülről úgy nézett ki, mint egy szupermarket. Utunk során kultúr programokon is résztvettünk; templomo-

kat és múzeumokat látogattunk a városokban.

Sőt, még Hvárban egy hegy tetejére is felsétáltunk, ahonnan a kilátás álmosszerű volt! Az úton, fel a várhoz óriási kaktuszok virágoztak (kb. 4 m magasak). Másnap egy hegy tetejéről néztük a naplementét, ami úgy nézett ki, mintha egy bálna bekapná a vörös napkorongot.

A túra során bűvádkodtunk, hajóroncsokat néztünk meg, és találkoztunk

tán beköltöztünk, elindult velünk új otthonunk és útra keltünk a nyílt tengeren. A hajón 6 kabin és 4 fürdőszoba volt. A fürdőket csak fogmosásra használtuk. Fürdeni mindig a szigetekén lévő tusolókba mentünk. A hajó fedélzete óriási volt, az is előfordult, hogy

egy delfincsoporttal.

Sajnos a róluk készült rengeteg képből csak kevés sikerült.

"Tengeri herkentyűket" is ettünk (tengeri hal, rák, tintahal, langusza, kagyló), ami néhányunknak nagyon ízlett, de volt, akinek kevésbé.

Szülői Munkaközösség 2002/2003.

Elnök: Vargáné Halász Erzsébet

Titkár: Breszka Edit

Iskolaszéki képviselők: Vargáné Halász Erzsébet, Bíró Istvánné, Áy Márta

Osztály SZMK tag

5.a	Kiss-Máté Ágnes dr.Csokonai Nóra
6.a	Polyákné Győri Andrea Tausz Irina
7.a	Vargáné Halász Erzsébet Szondi Andrea
8.a	Szabó Sándorné Tarcali Zoltánné
8.b	Szalay Zoltánné Juhász Sándorné
9.a	Breszka Edit Kukoricza János
10.a	Tolonics Gyula Bartha Gáborné
11.a	Bíró Istvánné Gerber B.Györgyné
12.a	Áy Márta Barbaricsné Vitsek Gabriella

A sós víz először nagyon rossz volt, de később megszoktuk, és a végére ki se akartunk jönni belőle! Persze ez a hét nemcsak heverészésből és szórakozásból állt, mert minden nap tanultunk a pénteki vizsgára. A vizsga mindenkinek sikerült. Okosabbak, barnábbak lettünk, és sok szép élménnyel gazdagodva indultunk haza!

Mindezt a sok jót Puskás Lászlónak, és rendkívül aranyos feleségének, Zsuzsa néniék köszönhetjük, hisz ők tették lehetővé számunkra ezt a felejthetetlen utazást! Mindannyian köszönjük!

Zimonyi Barbara, 11.a

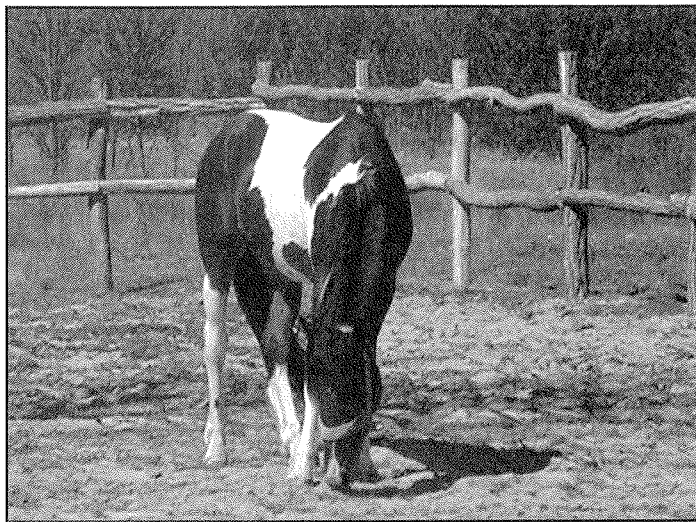
Rajzfilmstúdióból nyeregbe!

Nyáron az a különlegesség adott meg nekem, hogy dolgozhattam egy rajzfilmstúdióban. Az EXIST Stúdiót már egy ideje ismertem, jártam ott, mint nézelődő. Gyakorolnom és tanulgatnom kellett sok mindent, hogy végül dolgozhassak ott. Egy rendkívül ügyes, stúdióban dolgozó anyuka tanított meg a rajzfilmrajzolás technikájára. Szerintem már láthatóak a stúdió munkáit a Tv-ben, vagy moziban. Pl. Babar, Nílus, Áron és a csodák könyve, Master Crok bejátszások a Tv2-n, besegített az Angelina a kisegérnél és a Csodaszarvas című alkotásnál.

Amit most csináltak, az egy sorozat volt, címe: "Der kleine Eisbär". Ezt a rajzfilmet a németek készítették, a világon nagy sikere lett, csak még nem jött be hazánkba. Ennek a rajzfilmnek a sorozat változatán dolgoztak, mikor én bekapcsolódtam. Egy hónapon át dolgoztam több, mint 8 órás műszakban és rengeteget rajzoltam. Természetesen a legelső rajzomtól kezdve fizetést kaptam. Én mozgattam a figurákat. A sorozat eredetije mozi szintű animációval készült, ami sok nehézséget okozott. E sorozat hazánkban is fog menni, csak nem tudni mikor. A film nyár végére befejeződött, de a stúdió kb. 2 éve dol-

gozott rajta, tehát eléggé a vége felé csatlakoztam. Így 17 évesen már két rajzfilm készítésében vettem részt.

A munkával párhuzamosan jelent meg a mozikban premierként bemutatott "Szilaj". A MOM Park Pallace mozija rajzversenyt hirdetett, melynek témája az új rajzfilm volt. Utána jártam, beneveztem és rajzoltam is egy

nagy képet. A moziban ki is rakták (rengeteg rajz többszörös válogatása után) és a mozilátogatók szavazhatták meg a nekik legjobban tetsző rajzot. Később levélben megérkezett a végeredmény, MEGNYERTEM a főnyereményt, egy egyhetes Western lovas tábor. (A rajzverseny végeredményét az egész MOM Park-ban kitették és ott voltam, mint országos első helyezett.)

Később elérkezett a nap, mikor elin-

dultam a táborba. Még soha nem lovagoltam. A tábor gyönyörű helyen volt, a Kiskunsági Nemzeti Park szívében. Indián sátorban aludtam minden este, íjjázkodtam, indián fonásokat és bőrrözezt tanulhattam meg. A táborban hatan voltunk, de én voltam az egyetlen, aki ingyenesen, mint nyertes szerepelhettem. Volt még Tv, sport lehetőség és e-helyen az étel is kiváló volt. Természetesen a lényeg a western lovaglás volt. Tanításom igen gyors ütemben folyt. Az első napon már megkaptam a lovamat, egy igen nagy méretű magyar, sötétbarna pej mezőhegyesi félvér. Egy kanca volt, a neve: Huncut. A héten megtanultam a western lovaglás technikáját és a lovaglásnál elérhető összes sebességi formát elsajátítottam. Utolsó nap volt egy bemutató, versennyel összekötve. E napra sajnos úgy alakult, hogy egy lánynak a lóva lesántult az előző napon, így csere történt, az övé lett a Huncut és én egy új lovat, egy csődört kaptam.

Egy amerikai mustáng volt, Dakota névre hallgatott. 12 ló indult a versenyen összesítve és a helyezést az idő döntötte el. Végül én lettem a harmadik. (Pénzjutalmat kaptam érte.)

Számomra a nyár legkiemelkedőbb eseménye a munkám, a rajz-győzelem és a western lovaglás volt, melynek azonnal szerelmese lettem.

Séra Tamás 11.a

Talentum Tábor 2002

Augusztus második hetét Balatonszárszón töltöttük Bartha Emőkével és Katona Piroskával ebben az ifjúsági táborban.

Hét nap alatt csodálatos előadásokat hallgathattunk meg olyan híres és érett gondolkodású emberektől, mint Df. Rókusfalvy Pál vagy Dr. Matolcsy György, volt pénzügyminiszter. Az egyénileg választott szekciókon a délutánt is további okosodással tölthettük. Itt nem csak a tanár magyarázta az

adott témát, hanem mi, diákok is elmondtuk véleményünket, vitába szálltunk egymással.

A kora reggeli és késő délutáni evangelizációkat Kondor Béla nagytiszteletű úr tartotta, s remek empátiájának köszönhetően közelebb vitt minket a Biblia világához. Az ezen kívül működő bibliaköröket fiatal teológusok vezették. Ide korcsoportok alapján kerülünk be. Erre azért volt szükség, mert bár csak fiatalokból állt a hallgatóság,

13-tól 22 éves korig terjedt a korhatár.

Rengeteget énekeltünk és ifjúsági dalokat is tanultunk, melyek egyikét a vasárnapi istentiszteleten elő is adtuk. Estére mindig olyan jó hangulatunk kerekedett, hogy a tornácon ülve néhány gitár kíséretében együtt énekelt kicsi és nagy, teológus és tanár.

Az utolsó estén gyertyafény mellett egy hangulatos zenés irodalmi műsorral búcsúztunk egymástól. Köszönjük iskolánknak, hogy ott lehettünk.

Bérczi Anna 10.a

KULCS ösztöndíjjal Skóciában

2002.07.25., Csütörtök: Hajnali fél háromkor végleg búcsút intettünk az öreg kontinensnek. Angol területre lépve Falkirk felé indultunk, útba ejtve Cambridge-t és York-ot. A híres egyetemi városban reggeli sétát ejtettem meg... Hosszú-hosszú utazás következett, majd egy városnézés York-ban (városfal, katedrális). A késő esti órákban érkezünk meg skóciai szállásunkra.

2002.07.26., Péntek: A skóciai körút kezdete. A számos kastély közül talán a leghíresebb a Blair kastély, mely még a mai napig is az Atholl-család birtokában van, és itt is laknak. Ennek a megtekintésével vette kezdetét a szebbnél-szebb látnivalók sorozata. Hogy megértsem a skótokat, meglátogattuk a Kingussie-ban található Néprajzi Múzeumot. Ezután meg sem álltunk utunk legészakibb pontjára, a Skót-felföld fővárosáig Inverness-ig. Itt egy buszos városnézés következett, majd a Loch Ness tó. Közös képek készítése egy skót dudás úrral a Loch Ness tóval a háttérben. Forth William-ben sétáltunk és láttuk az óceánt (kikötőváros). Irány a Felföld! Felkapaszkodtunk a hegyek meredek lejtőin és Glen Coe-ba érve elámultunk azon a csodálatos látványon, ami fogadott bennünket. Misztikus köd és felhő borította a hegytetőket, ami gyönyörűvé varázsolta az egyébként is lélegzetelállító vidéket. Fájó szívvel indultunk tovább a skót tavak királynőjéhez, a Loch Lomond-hoz (Rob Roy helyszíne). A tó azonban nem okozott csalódást, egy újabb élménnyel gazdagodtunk. A tájak szépségétől kavargó fejjel hajtottuk álomra fejünket.

2002.07.27., Szombat: Skócia fővárosának (Edinburgh) megtekintése. Egy újabb palotalátogatás a Hollyroad Palace-ben. Ez még ma is a királynő nyári pihenőhelye, így számos termet lezártak. A kastély fölül magasodik az Arthur-székének nevezett domb, mely a legendákból híres Arthur királyról kapta a nevét. A King Mile-on (királyi mérföld: 1 mérföld=1600 méter) át-

haladva az Edinburgh Castle-be érkezünk meg. Ennek a kastélynak a terén rendezik meg minden évben a nemzetközi játékokat. Innen indultunk szállásunk felé, miközben rövid megállót iktattunk be Gretna Green-ben (a híres kovácsmester faluja) és Abbotsford-ban Sir Walter Scott házában.

2002.07.29., Hétfő: A 7 tó-körút. William Wordsworth házának meglátogatása. Ezután egy nagyszerű turista- és oktatóközpontot látogattunk meg a Windermere-tó partján. Ezt felnőtt és gyerek egyaránt nagyon élvezte. Séta a gyönyörű kertben és a tóparton. Nem sokkal később már a Kirkstone-hágót hódítottuk (1481 láb= kb. 700 méter) meg, pár órával később pedig, már az Aira Force nevű vízesés lábánál álltunk és csodáltuk a lezúduló, hatalmas víztömeget. A nap utolsó programja, Keswick-nek a megtekintése volt. A Ceruzamúzeum után várost néztünk, majd erőt gyűjtöttünk a várostól pár kilométerre levő Castlerigg-i kőkörnél...

2002.07.30., Kedd: Ma a természeti szépségekben gyönyörködtünk. Reggel egy kellemes hajókázással kezdtünk a már előző napon megismert Windermere tavon, majd sétáltunk egyet az Aquarium-ban. Ezután egy csodálatos kastélyt (Sizergh Castle) és egy ahhoz tartozó, díjnyertes kertet (Levens Hall) tekintettünk meg. A rövid napot egy újabb városnézés; ezúttal Kendal-ban; zárta le.

2002.08.01., Csütörtök: Ma a kikötővárosokat jártuk végig. A sort Cockermouth nyitotta, ahol azonban hely és parkoló hiányában nagyon kevés idő töltöttünk el. Csak annyit, ami a szűk utcákban való haladás emésztett fel. Szikrázó napsütés és meleg fogadott minket Maryport-ban, az óceánparti kikötővárosban. Egy csodálatos városnézés után a közelben fekvő másik kikötővárosba indultunk. Workington a terület ipari központja, ezáltal sokkal nagyobb lélekszámú, mint a békés kis város, Maryport, ahol minden ember ismeri egymást. Itt némi séta és vásárlás szerepelt a programban. A kora esti órákban érkezünk meg a szállásra.

2002.08.03., Szombat: Ezen a napon indultunk el hazafelé. Búcsút intettünk a tóvidéknek és London felé vettük az irányt. Útközben városnézés Stratford-Upon-Avon-ben (W. Shakespeare szülővárosában) és a másik híres egyetemi városban, Oxford-ban. Folyamatos utazás a fővárosig, buszos városnézés, majd a szállás elfoglalása.

2002.08.04., Vasárnap: Városnézés Londonban. A Trafalgar Square, az őrségváltás, a Big Ben, a Parlament, az új Városháza (július elején adták át), a Tower Bridge, a Tower és a Tate múzeum megtekintése után Doverbe mentünk, búcsúztunk a Brit-szigettől. Pár órával később már a belga szálláson, Gent-ben pihentünk.

Besenyei Gabriella 12.a

Gólyatábor elégedettségi teszt

A diákok szavazati alapján a programok tetszés-indexe a következő volt:

98%	kiscsoportos foglalkozás
91%	áhitat, éneklés
91%	játékok
90%	akadályverseny
88%	tábortűz
87%	többi diákok látogatása
75%	kirándulás
61%	ennivaló

Javaslatok a jövő évre:

Legyen éjjeli túra!
A szabadidőben
bármit lehessen
csinálni!

Lehessen a szabad
időben a tábor
falain kívülre is
menni!

Lehessen kimenni
a boltba!

Legyen több
szabadidő!

Legyen szűnyog-
csapó verseny,
mert sok volt a
szűnyog...

Legyen "Ki mit
tud?"!

Legyen később az
ébresztő!

Legyen még
később a takaro-
dó!

Korábban
csendesedjen el a
szoba!

Legyen jobb az
ennivaló!

Lehetne a víz

helyett néha gyümölcsle is!

Legyen több édesség!

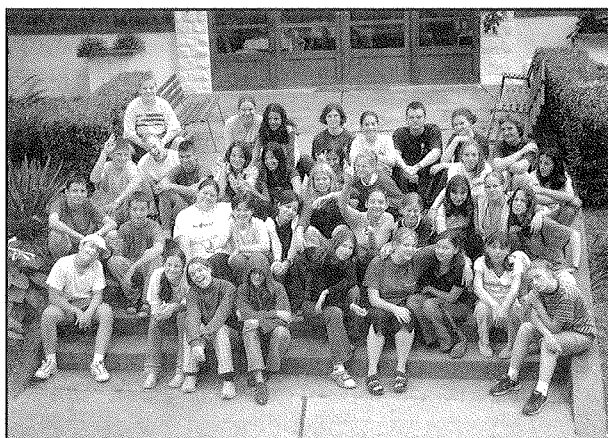
Legyen egészségesebb az ennivaló (pl. sok desszert)!

Legyen zene!!!!

Lehessen TV-t nézni!

Lehessen mobilt hozni!

Hosszabb ideig tartson a tábor!

Köszönjük az építő javaslatokat! Megpróbáljuk jövőre beépíteni őket.

Vannak, amikkel nem értünk egyet, mert véleményünk szerint a gólyatábor azért olyan jó, mert más, mint a mindennapi életünk (közért-nélküli, TV nélküli, mobil-nélküli, zene-nélküli), hogy végre odafigyelhessünk egymásra és magunkra.

A gólyatábor szervezői

Októberi programok

Okt. 4. (péntek)

a gólyavató főpróbája az 1. és 2. órában a PMK-ban (résztevők az 5. és 9. osztályok és a szereplők) megemlékezés az aradi vértanúkról az 4. órában

Okt.5. (szombat)

9 órától Gólyavató a PMK színháztermében

Gyülekező fél 9-kor az iskolában, ünnepelőben

Átvonulás együtt, a zászlókkal

Okt.12.(szombat)

autóbuszos kirándulás Kecskemétre és környékére (egyesületi szervezés)

Okt. 17. (csütörtök)

országos tanári szakmai nap
Gödöllőn du. 2-ig
az iskolában tanítási szünet lesz

Okt. 18. (péntek)

gólya-buli az iskolában

Okt. 19. (szombat)

gólya-bál az iskolában

Okt. 22. (kedd)

megemlékezés az 1956. évi forradalomról

Okt. 23. (szerda)

országos ünnep, tanítási szünet

Okt. 30. (szerda)

megemlékezés a reformáció ünnepéről

Okt. 31. (csütörtök)

ősz szünet

Nov. 1. (péntek)

halottak napja, tanítási szünet

Ökumenikus Családi Nap a Skanzen-ben

Szeptember 21-én, szombaton mindazok, akik nem ijedtek meg a reggeli borult égbolttól, egy nagyon szép és érdekes programokkal teli napot tölthettek el a Szentendrei Szabadtéri Múzeumban.

Az Egyesület a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért ökumenikus családi napot szervezett, ahogy ez már három éve szokásban van. Amikor 10 órakor az amphiteátrumban elkezdődött az ökumenikus áhítat, bizony még mindenki kabátba burkolózva ült. A baptista fiatalok pergő, gitár-zenével kísért éneklése azonban előcsalogatta az első napsugarakat. "Olyan örömet, mint a forrás, olyan békét, mint a folyó, olyan szeretetet, mint a tenger, olyan hitet, mint a szikla" kértünk közös énekszóval, majd Veszélka Tamás tiszteletes úr adott elő egy megzenésített Szabó Lőrinc verset Isten békéjéről. A különböző felekezetek lelkipásztorai (dr. P. Tóth Béla, Szűcs Balázs, Csuha József, Magassy Sándor) egy-egy rövid íge-magyarázattal

szolgáltak. Nagy-gimnazistáink kórusa és a kamarazenekar ifjúsági énekekkel járult hozzá a műsorhoz, amit a közönség vastappsal jutalmazott. Ekkorra már száz ágra süttött a nap, így nagy lelkesedéssel hallgattuk Kustánné Hegyi Füstös Ilonkát, a nap háziasszonyát, aki a további programokat ismertette.

Megtudtuk, hogy a különböző udvarokban, házakban, pajtákbán és csűrökben rengeteg meglepetés vár ránk. Lehet üveget festeni, sárkányt készíteni, barikát csinálni, mézeskalácsot díszíteni, de megcsodálhatjuk a szőlő-préselést egy kis must-kóstolás közben, elhetünk kementében sült tejfeles lángost és bográcsban főtt bablevest is. Annyi minden érdekesség volt, hogy egyszer csak azt vettük észre, hogy délután fél kettő van, sietnünk kell vissza a körszínházba, mert Szvorák Kati és a Kőfaragók műsorral várnak bennünket. A közel egy óras program címe "Jelenti magát Jézus" volt és bizony a gyönyörű dallamokat, imádásokat hallva sokszor szökött könny a

szemünkbe. A szép, együtt töltött nap lezárása mégis vidámra sikerült, mert kihírdették a sakk verseny eredményeit és gimnáziumunk két tanulója, Sipos Mihály (8.b) és Sipos Attila (8.a) arany illetve ezüst érmesek lettek. Nagyon büszkék voltunk rájuk!

Az együtt töltött szép napra visszagondolván az egyik közösen énekelt dal szavai jutnak eszembe:

"Ó, a szárnyas idő, mint az álom repül,
Ámde zsákmányt szed ő, fogyunk szüntelenül.

Tétován mire vársz, hallod-e már a hívó szót?

El ne késs! Jaj, vigyázz! Mire eszmélsz,
a van csak volt."

Köszönjük azoknak, akik megszervezték, köszönjük azoknak, akik eljöttek és várunk jövőre mindenkit, aki most kimaradt annak a nagyszerű érzésnek az átéléséből, hogy együtt lenni a többi testvérrel milyen jó.

dr. P. Tóth Béláné igazgató

Templini beszámoló

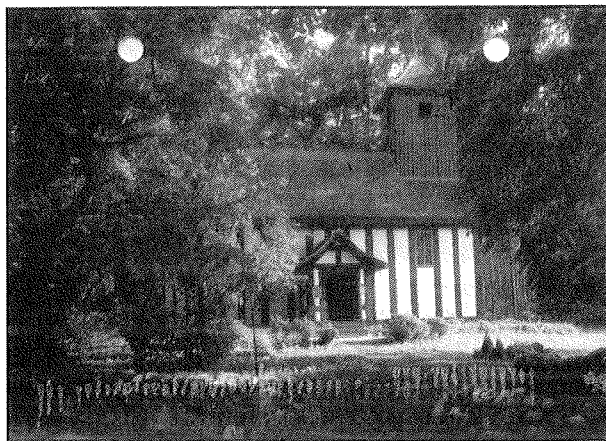
Az előző tanévben meghírdetett Kulcs-ösztöndíj németországi útját nyertem meg.

Templinben, egy körülbelül Szentendre nagyságú városban működik egy értelmi fogyatékos és mozgásérékelt gyerekekkel foglalkozó iskola. Itt kaptam munka- és szálláslehetőséget. Az iskola igazgatója és a velem közvetlenül kapcsolatot tartó egyik tanárja nagy szeretettel és figyelmességgel vett körül.

Templin Berlinton 80 km-re északra fekszik. Szép és rendezett kisváros. Kaptam egy kerékpárt, amivel a környék falvait, és azoknak templomait nézhettem meg. Beszélgetésekből kiderült, hogy azon a vidéken sem volt anyagilag sokkal könnyebb az élet, mint Magyarországon, mégis a templomok gyönyörűen fel voltak újítva, vagy éppen felújítás alatt álltak. Ez tehát például szolgálhat nekünk.

Napközben hét órát kellett a gyerekek

között dolgoznom - legtöbbször tanórákon segitettem, játszottam, beszélgettem velük. Ha valahova elmentünk velük (sétálni, játszótérre, vagy strandra), akkor a

tolókocsis gyerekeknek segitettem. Gondolom sokan tapasztaltatok, tapasztalták már, hogy a beteg gyerekektől mennyi szeretet lehet kapni. Ezt most én is átéltem.

Szabadidőmben az ott dolgozó fiatalokkal voltam általában, de sokszor kirándultam, olvastam, vagy néztem a helyi TV-t, ami legtöbbször az ottani közelgő választásokról, vagy az igen komoly károkat okozó árvízről szólt. Néhányszor meghívott magához a már említett tanár is, ilyenkor a heti programomról beszélünk, és azokhoz próbáltam meg információkat adni.

Egy ilyen beszélgetés után mentem be egy szombati napon Berlinbe, ahol a Reichstag, a Mauer (berlini fal) múzeuma, a székesegyházon kívül láttam az angol és az orosz nagykövetséget, néhány templomot, szép parkokat és múzeumokat. Este az utolsó vonattal tele élményekkel utaztam vissza Templinbe.

Nyelvtanulás szempontjából mindenképpen nagy segítség volt; az egyetlen nehézsége az volt, hogy távol kellett lenni a magyar barátoktól, a családtól és a magyar konyhától!

Tar Zoltán Gyula12.a

Megalakult a Diák-Presbitérium

A Diák-Presbitérium alakuló gyűlését 2002 szeptember 20-án tartotta. Mind a 9 osztály mind a 18 küldötte jelen volt és az alábbi választási eredmények születtek:

Földi Tamás	5.a	
Tímár Benjámin	5.a	Sport-miniszter
Legeza Luca	6.a	
Mészáros Viktória	6.a	
Száraz Tímea	7.a	
Thaly Kristóf	7.a	
Batka Balázs	8.a	Sajtóreferens,
Libertiny Dorottya	8.a	Iskolaszéki-küldött
Tóth Máté	8.b	
Draskovits Tímea	8.b	
Szamos Annamária	9.a	Kultusz-miniszter
Várad Ágnes	9.a	
Tomka Mór	10.a	Elnök, Iskolaszéki-küldött
Kántor Zsuzsa	10.a	Titkár, Iskolaszéki-küldött
Séra Péter	11.a	
Simándi Csaba	11.a	
Tar Zoltán Gyula	12.a	
Besenyi Gabriella	12.a	

Veszélka Tamás DPR segítő tanára

Rovatvezetők a szerkesztőségben

Az Alfa diákújság harmadik éve működik. Az első szerkesztőségi gyűlésen döntés született, miszerint idén 10 rovatvezető veszi kezébe a cikkek kidolgozásának és megjelentetésének nagy felelősséget és kitartást igénylő feladatát. Ha tehát a felsorolt témákhoz van ötletek, forduljatok hozzájuk! Hogy kihez, azt az alábbi táblázatból választhatjátok ki:

Rovat	Rovatvezető
A hónap jeles napjai	Bérczi Anna 10.a
Események	Tímár Gergő 11.a
Hírek a diákifűségről	Batka Balázs 8.a
Tanári arcképcsarnok	Draskovits Tímea 8.b
Természettudományok	Tóth Eszter 6.a
Sport	Tímár Benjámin 5.a
Külföldi kapcsolataink	Peccol Áron 7.a
Számítástechnika	Bélteki Gábor 8.a
Művészetek	Bartha Emőke 10.a

Ha úgy gondoljátok, hogy közlendőtök egyik rovatba sem illik bele, kérdezzétek meg az újság főszerkesztőjét, dr. P. Tóth Bélánét igazgatónőt!

Várjuk cikkeiteket!!!

Az "Alfa" szerkesztősége

Napsugár ösztöndíj

A NAPSUGÁR ösztöndíj adományozói Floridában élnek, egy amerikai gyülekezet bibliakörének tagjai. Az ő felajánlásuk is fejenként 50 000 Forintot ér az azt elnyerőknek és az iskolai kiadások (étkezés, egyenruha, könyvek, kirándulások, táborok) fedezését szolgálja. Jó tanulmányi eredménnyel és példás magatartással lehet kiérdemelni.

2002/2003

Legeza Luca (6.a)

Halmai Zsófia (7.a)

Balogh Borbála (8.a)

Libertiny Dorottya (8.a)

A szerkesztőség tagjai:
dr. P. Tóth Béláné, Földi János, Tímár Gergő,
Bérczi Anna, Peccol Áron, Batka Balázs
Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu Honlap: www.szrg.hu
Cím: Szentendrei Református Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.
Telefon: 06/26 302-595